

مردمان جالبی هستیم 65000 شرکت تجاری در دبی داریم سه میلیون ایرانی پناهنده در خارج از ایران.

استعدادمان در تهران کشف و نبوغمان در اروپا شکوفا می شود.
برای تحصیل به فرانسه یا لندن می رویم، اما چون از کار در اروپا خوشمان نمی آید، در ایالات متحده آمریکا کار می کنیم، و هر وقت بیکار شدیم برای گرفتن حقوق بیکاری به اروپا می رویم؛

برنامه های تلویزیونی مان از لوس آنجلس پخش و در خرم آباد دریافت می شود. فیلم های مان را در بیابان های ایران می سازیم، اما در ونیز و پاریس و برلین آنها را نمایش می دهیم و از آنجا جایزه فیلمسازی می گیریم؛

در کلن طرفدار جمهوری و در تهران طرفدار سلطنت هستیم؛

مهم ترین مقالات سیاسی مان در اوین نوشته ، اما در پاریس خوانده می شود؛
از واشنگتن نامزد انتخابات می شویم، اما صلاحیتمان در تهران رد می شود، بنابراین در برلین انتخابات را تحریم می کنیم و در لندن تصمیم می گیریم رفراندوم برگزار کنیم؛

در هلند عضو پارلمان و در اسرائیل رئیس جمهور می شویم، در تهران با حکومت مخالفت می کنیم، در عراق با حکومت می جنگیم، اما در لبنان از حکومت دفاع می کنیم؛

در تهران کنسرت موسیقی راک برگزار می کنیم، ما در فرانکفورت کنسرت موسیقی سنتی مان با استقبال آلمانی ها روبرو می شود؛

در آنکارا در کنسرت موسیقی پاپ ایرانی شرکت می کنیم، اما در آنتالیا می رقصیم، در کانادا برنده مسابقه ملکه زیبایی می شویم، حقوق زنانمان در مشهد نقض می شود، اما در سوئد از حقوق زنان دفاع می کنیم؛

ولیعهدمان در امریکاست، ملکه مان در یکی از شهرهای فرانسه زندگی می کند، رئیس جمهور سابقمان در پاریس زندگی می کند، رئیس قوه قضائیه مان متولد عراق است، در عوض نخست وزیر عراق سالها در ایران زندگی می کرد و رئیس جمهور اسرائیل متولد ایران است؛

در ایران زندگی می کنیم، در ترکیه تفریح می کنیم، در آمریکا پولدار می شویم و برای مرگ به ایران برمی گردیم.

زبانمان فارسی است اما پرازلغات عربی و انگلیسی
و آلمانی و فرانسه

در میهمانی هایمان غذای خارجی سرو می شود و به آهنگ های غربی می رقصیم.

از وضع کشورمان ناراضی

هستیم اما معتقدیم که برای پول درآوردن هیچ کجا بهتر از ایران نیست.

وبهترین راه حل برای تغییروضع موجود را نشستن پشت کامپیوتر و اظهارنظر در
فیس بوک و توییتر می دانیم!